

РЕШЕНИЕ

№ 3726

гр. София, 07.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4152** по описа за **2023** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба подадена от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, представлявана от директора ст. комисар К.М. чрез упълномощен представител срещу Решение № 1597 от 05.04.2023г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 97-ми състав, постановено по нахд № 15641/2022г., с което е отменен електронен фиш серия Г № 0016928, издаден от СДВР, с който на И. И. А. е наложена имуществена санкция в размер на 250,00 лева за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховане /КЗ/.

С жалбата се моли да бъде отменено решението на СРС, като незаконосъобразно и неправилно. Твърди се, че съдът неправилно е приел, че в издадения електронен фиш /ЕФ/ липсва описание на нарушението по начин, по който нарушителят да е в състояние да упражни пълноценно правото си на защита. Сочи се, че процесният фиш съответства изцяло на одобрения образец от министъра на вътрешните работи. Аргументира се становище, че издаване на електронен фиш по КЗ е възможно само за едно нарушение - управление на мпс, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и по тази причина посочването на нарушението само с правната му

квалификация, макар и неперфектно с оглед изискванията на чл.189, ал.4 от ЗДВП е достатъчно да индивидуализира нарушението, още повече, че знанието на закона е задължение на всеки.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът по касация с молба от 25.05.2023г. сочи, че не може да се яви в съдебно заседание, но счита, че следва да се даде ход на делото в негово отсъствие. Оспорва касационната жалба като неоснователна. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на разноски по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна. Пледира решението на СРС да бъде оставено в сила.

Предмет на касационно оспорване е решение № 1597 от 05.04.2023г., постановено по нахд № 15641/2022г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на глава дванадесета от АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

От фактическа страна районният съд правилно е приел за установено следното:

На 29.11.2019г. в 08.06 часа с автоматизирано техническо средство № SD2D0010 е заснето, че лек автомобил „Хюндай Соната“ с рег. [рег.номер на МПС] , се движи в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. Със справка за собственост в системата на ОПП-СДВР, е установено, че собственик на заснетото МПС е касаторът. Съставен е процесният електронен фиш, издаден от СДВР, с който на И. И. А. е наложена имуществена санкция в размер на 250,00 лева на основание чл.638, ал.4, вр. чл.638, ал.1, т.2, вр. чл.461, т.1 от КЗ за нарушение на чл.483, ал.1, т. 1 от КЗ. Нарушението не е описано словесно.

С оспореното решение е прието, че електронният фиш е издаден при допуснато съществено процесуално нарушение поради това, че не е дадено каквото и да е словесно описание на нарушението.

Съгласно чл.189, ал.4 от ЗДВП, приложим по силата на чл.647, ал.3 от КЗ, електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

Следователно за да предизвика целените правни последици електронният фиш, като писмено волеизявление, следва да съдържа изначално определен в закона минимален обем информация, от която да става ясно и да може да се разбере какво нарушение е

извършил наказанието. Нарушението следва да е описано пълно, точно и ясно. Описанието на нарушението е съществена и незаменима част от съдържанието на електронния фиш, тъй като съставлява мотивите - фактическите и правните основания, от които следва постановения от административнонаказващия орган резултат. В конкретния случай в електронния фиш липсва каквото и да е описание на нарушението. Посочена е само цифровата квалификация на нарушението. Неоснователно е касационното възражение, че посочването на нарушението само с правната му квалификация, макар и неперфектно с оглед изискванията на чл.189, ал.4 от ЗДвП е достатъчно да индивидуализира нарушението. Липсата на словесно описание на нарушението ограничава правото на защита на санкционираното лице, тъй като същото е лишено от възможността да разбере какво нарушение се твърди, че е извършило. Допуснатото нарушение е съществено.

Недопустимо е едва в съдебната фаза по обжалване на вече издаден ЕФ, в който не са описани всички съществени реквизити, чрез събиране на доказателства или по пътя на тълкуването, да се допълват реквизити на ЕФ. Действително знанието на закона е задължение на всяко лице, но в случая допуснатото процесуално нарушение от органа не може да се вмения във вина на касатора. Нарушението не може да се санира и с факта, че издаване на електронен фиш по КЗ е възможно само за едно нарушение - управление на мпс, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Както съдът вече посочи чл.189, ал.4 от ЗДвП е приложим по силата на чл.647, ал.3 от КЗ, респ. приложим е и за настоящия казус.

Правилно посоченото нарушение на процесуалните правила е прието от СРС за съществено. Нарушението е неотстранимо в съдебната фаза на административно-наказателния процес и е абсолютно основание за отмяна на издадения ЕФ.

Оспореното съдебно решение е постановено при правилното приложение на закона и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде оставено в сила. Касационната жалба е неоснователна,

Ответникът по касация е претендирал присъждане на разноски за адвокатска защита. Представен е договор за процесуално представителство, правна защита и съдействие, с който се установява заплатен адвокатски хонорар в размер на 400,00 лв. Касаторът оспорва размера на възнаграждението като прекомерен. Тъй като размерът на заплатения адвокатски хонорар е съобразен с разпоредбата на чл.18, ал.2 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения касаторът следва да заплати на ответника сумата 400,00 лв. разноски по делото.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр. с чл.63в от ЗАНН ,
СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1597 от 05.04.2023г., постановено по нахд № 15641/2022г. по описа на СРС, НО, 97- ми състав.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на И. И. А., с ЕГН [ЕГН] сумата 400,00 лв., разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.